

Arrest

nr. 116 674 van 9 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 26 oktober 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 22 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 december 2011 dient verzoeker in België een asielaanvraag in.

Op 16 mei 2012 werd een verzoek tot terugname gericht aan de Italiaanse autoriteiten die hiermee laattijdig instemden op 22 juni 2012.

Op 26 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om

het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift vraagt haar "*het voordeel van de gerechtelijke bijstand*" te verlenen wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van beide partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos. Dienvolgens kan ook niet worden ingegaan op het door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen geformuleerde verzoek om "*de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij(en) te leggen*".

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wijst de Raad erop dat het niet ter discussie staat dat op 16 mei 2012 een verzoek tot terugname werd gericht aan de Italiaanse autoriteiten, die echter niet binnen de door de artikel 20.1.b van de verordening 343/2003/EG bepaalde termijn van 2 weken hebben geantwoord.

In casu dient derhalve rekening gehouden te worden met de bepalingen van de artikel 20.1.c van de verordening 343/2003/EG, dat luidt als volgt:

"Indien de om terugname verzochte lidstaat niet reageert (binnen de onder b) genoemde termijn van één maand of twee weken, wordt hij geacht in te stemmen met terugname van de asielzoeker."

Vervolgens dient rekening gehouden te worden met de bepalingen van artikel 20.1.d van de verordening 343/2003/EG, dat luidt als volgt:

"Een lidstaat die instemt met een terugnameverzoek, is verplicht de asielzoeker weer tot zijn grondgebied toe te laten. De overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft."

Artikel 20.2 van de verordening 343/2003/EG bepaalt verder:

"Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt."

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat verzoeker een beroep met een schorsende werking instelde, dat hij gedetineerd werd of dat hij onderdook. Verweerder voert dit ook niet aan.

Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat thans door het verstrijken van de termijn van zes maanden de rechtstoestand van verzoeker gewijzigd is, aangezien de Italiaanse autoriteiten niet langer verantwoordelijk zijn voor de behandeling van zijn asielaanvraag, doch deze verantwoordelijkheid is overgegaan op de Belgische autoriteiten en verzoeker gedurende de behandeling van zijn asielaanvraag in België kan verblijven.

Er blijkt derhalve niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing die niet langer uitvoerbaar is. Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet en maakt niet aannemelijk dat hij nog een belang heeft bij de vernietiging van deze beslissing.

Verzoekende partij verklaart ter terechtzitting te volharden in het verzoekschrift. De verwerende partij verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Verzoekende partij toont met het louter volharden in het verzoekschrift geenszins haar actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing niet aan.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF